

Med hensyn til menighedsrådenes afstemningsprocedure i forbindelse med beslutningen om indstillingen har udvalget foreslået, at de specificerede regler herom udgår af loven og fastsættes administrativt. Udvalget har udformet udkast til sådanne regler, jf. bilaget side 86–88. Det er tilstræbt, at reglerne bliver så enkle som muligt, når det samtidig tilgodeses, at kirkeministeren gennem afstemningerne orienteres så godt som muligt med henblik på det valg, som ministeren skal foretage mellem de indstillede.

Hvor flere menighedsråd skal medvirke ved indstillingen, skal indstillingen efter forslaget besluttes i et fællesmøde. Dette svarer til den nuværende retstilstand. Bestemmelsen i forslaget § 9, stk. 2, 2. pkt., hvorefter kirkeministeren kan bestemme, at det af afstemningsresultatet skal fremgå, hvorledes stemmerne er faldet inden for hvert enkelt menighedsråd, svarer til lov af 16. juni 1962 om adgang til præstembeder i folkekirken § 10, som blev opretholdt ved § 7 i lov af 13. maj 1987 om adgang til præstestillinger i folkekirken.

Til § 11

Bestemmelsen, der fastsætter retsvirkningen af menighedsrådets indstilling for kirkeministerens ansættelseskompetence, afløser bestemmelsen i § 41 i menighedsrådsloven af 1922, jf. bekendtgørelse nr. 758 af 7. december 1987. Ligesom denne bestemmelse foreskriver forslaget, at kirkeministeren ikke kan ansætte en ansøger, som ikke er omfattet af menighedsrådets indstilling, og at en ansøger, som ved første afstemning på indstillingsmødet har opnået alle afgivne stemmer, skal ansættes.

Som noget nyt foreslås det for pastorater, der kun er normeret med én stilling som sognepræst, at en ansøger, der ved første afstemning har opnået $\frac{2}{3}$ af de afgivne stemmer, af kirkeministeren skal udnævnes. Denne nye bestemmelse er i overensstemmelse med forslag fra ansættelseslovudvalget, der i sin betænkning (side 29–30) begrundet forslaget med, at en valgmulighed for kirkeministeren i disse tilfælde kun er teoretisk, og at en indskrænkning af kirkeministerens kompetence på dette punkt derfor tjener til at understrege realiteten i kirkeministerens valgmuligheder i andre tilfælde. Ansættelseslovudvalget har peget på, at valgmuligheden bl.a. bør anvendes til at tilgodese generelle personalepolitiske hensyn såsom ønskeligheden af forflyttelse af en præst eller ansættelse af en teologisk kandidat, der uden særlig grund har vanskeligt ved at opnå indstilling som nr. 1.

Den nugældende regel, hvorefter kirkeministeren ved ansættelse i præstestillinger i pastoratet med flere præstestillinger skal tage hensyn til mindretal i pastoratet, foreslås videreført som § 11, stk. 3. Som det

er tilfældet nu, tager bestemmelsen kun sigte på teologisk retningsbestemte mindretal. Bestemmelsen finder ikke anvendelse på stillinger som hjælpepræst, jf. herved også forslaget § 13. Det er endvidere en forudsætning, at mindretallet er repræsenteret i menighedsrådet med en sådan vægt, at mindretallets kandidat bliver omfattet af menighedsrådets indstilling.

Kirkeministeriet kan i øvrigt tilslutte sig ansættelseslovudvalgets bemærkninger om bestemmelsen (betænkningen side 30), hvorefter der jævnlige lægges en med bestemmelsen ikke tilsigtet bastant forståelse af denne for dagen. Mindretalssynspunktet er kun et blandt flere hensyn, der bør indgå i kirkeministerens overvejelser.

I forslaget § 1, 2. pkt., er optaget en bestemmelse, hvorefter kirkeministeren under særlige omstændigheder kan bestemme, at genopslag af en ledig præstestilling skal finde sted, efter at menighedsrådets indstilling foreligger, og at fornyet indstilling skal foretages efter genopslagets udløb. I de allerfleste tilfælde vil stilling til genopslag blive taget, inden menighedsrådet påbegynder sin afstemning om indstillingen. Men der er forekommet tilfælde, hvor der efter afstemningsproceduren viser sig behov for at undersøge mulighederne for at tiltrække yderligere ansøgere. Genopslag vil i sådanne tilfælde kunne foretages af Kirkeministeriet også uden særlig lovhjemmel, men det er anset for rigtigst at lovfæste denne mulighed i forbindelse med en ny udformning af ansættelsesreglerne.

Til § 12

Bestemmelsen svarer med enkelte ændringer til § 42 i menighedsrådsloven af 1922 (bekendtgørelse nr. 758 af 7. december 1987) – den såkaldte »kåringssparagraf«.

Bestemmelsen giver mulighed for at fravige de almindelige ansættelsesregler, såfremt menighedsrådet eller 20 pct. af de stemmeberettigede medlemmer af folkekirken i pastoratet senest 14 dage efter ansøgningsfristens udløb ansøger om at få en bestemt person udnævnt. Fristen er i modsætning til den nugældende bestemmelse fastsat ens for rådet og menighedsmedlemmerne. Ansættelse af den pågældende skal senere have tilslutning af $\frac{2}{3}$ af stemmerne på et efterfølgende menighedsråd, der ledes af biskoppen.

Bestemmelsen finder kun anvendelse på stillinger som sognepræst og af disse kun på de stillinger, som omfattes af §§ 9–11.

For at ansættes efter § 12 skal almindelige ansættelsesbetingelser være opfyldt, idet dog sædvanligt uddannelseskraft kan fraviges, jf. lovforslagets § 3.